

[Poulsgaard]

ser. Jeg vil love ministeren for, at der ikke skal være nogen som helst tvivl om korrektheden af det, jeg har sagt, og at jeg vil stille ministeren nogle skriftlige spørgsmål, og når ministeren kommer til at svare på dem, vil ministeren se, at jeg har alt det bevismateriale, der er ønskeligt. Det er teknisk betonet, meget af dette her – ministeren nikker, så dér er vi i hvert fald enige – og derfor vil jeg love ministeren at stille en stribe af spørgsmål. Vi skal nok snart have sommerferie, men denne debat kan jo godt køre i sommer, og det gælder i hvert fald mig, at vi ikke hu hej, vilde dyr skal vedtage dette hybridnet.

Jeg er fuldstændig enig med repræsentanten for – hvad er det, det nye parti hedder? – det er også lige meget – hr. Maisted. Det var synd, han blev afbrudt i sin tale, men det, han sagde, kan også godt stå for fremskridtspartiets regning.

Tinning (VS):

Jeg synes, at ministeren for offentlige arbejder var imponerende i sin næsten cowboyagtige beskrivelse af, hvordan man vender front mod udviklingen og tager udfordringen op. Det, der måske var beklageligt, var, at han dermed fik placeret sig nogenlunde på linje med fru Ritt Bjerregaard, der var præcis lige så unuanceret.

Det er jo ikke rigtigt at argumentere på den måde: når vi nu får hybridnettet under alle omstændigheder, hvorfor går vi så ikke bare i gang med at påvirke det? Det var sådan nogenlunde fru Ritt Bjerregaards synspunkt. Det, jeg sagde, var, at vi vil godt være med til at diskutere, om vi skal have det. Det er en diskussion, som stadig er værd at tage. Det er jo ikke sådan, at hybridnettet kommer under alle omstændigheder, uanset hvad socialdemokratiet siger og gør, uanset hvad det radikale venstre siger og gør, uanset hvad vi herinde i øvrigt siger og gør. Det er derimod rigtigt, som ministeren for offentlige arbejder sagde det, at ikke engang erhvervslivets behov og de offentlige institutioners behov kan hive det hybridnet frem. Det, det drejer sig om her og nu, er at diskutere: vil vi forcere den udvikling, eller vil vi ikke forcere den udvikling? Det er den egentlige diskussion. Ministerens bemærkninger om, hvad teknikken kan og alt det dér, og om fjernsynet, der samler familien, får mig til at sige: man kun-

ne have hørt præcis den samme tale for 15 år siden om a-kraften.

Fru Ritt Bjerregaard siger, at dette hybridnet kommer jo under alle omstændigheder. Og det er heller ikke det, der interesserer socialdemokratiet for alvor. Det, der interesserer, er at få lavet det integrerede bredbåndnet, har jeg forstået. Her kunne jeg godt tænke mig – måske ikke nu, men måske senere – at få at vide: hvad betyder det, når socialdemokratiet siger, at når vi får en hybridløsning, så kan vi få et integreret bredbåndnet, men vi binder os ikke, for brugerne vil bestemme, om det skal laves, og brugerne vil bestemme i hvilken takt. Hvordan det? Det synes jeg er komplet uigennemskueligt.

Jeg vil godt sige til sidst, at hvis det virkelig var formålet med forslaget at få en grundig debat og give muligheder for grundige undersøgelser og give mulighed for klare signaler til det danske erhvervsliv, så kunne vi sagtens have klaret os med en forespørgselsdebat, som vi gerne havde deltaget i – også gerne en dagsorden i forlængelse af den om et eller andet, det er jo ikke til at vide. Men det, det egentlig handler om, og det, som fik mig til at kalde det her politisk uansvarlighed, er, at socialdemokratiet siger, at nu skal vi have hybridnettet – og så i øvrigt mener, at vi skal bruge tid til det, bare fordi regeringen ikke har lavet et forslag, og at så må socialdemokraterne endelig komme med det.

Til allersidst vil jeg godt sige, at for os er der selvfølgelig ikke noget galt i, at en socialdemokrat siger, at industripolitiske hensyn er vigtige. Hvad andet kan man forvente af en socialdemokrat? Men det, som jeg synes der er noget galt i, er, når socialdemokraterne siger, at det vigtigste – og det er det, der siges i bemærkningerne – hovedhensynet i denne sag, er de industripolitiske hensyn. Det er det, der hives frem i den skriftlige fremsættelsestale, det er det, der hives frem hele vejen igennem. Det er dér, jeg er rystet, og det er dér, jeg protesterer. For hele diskussionen om, hvorvidt vi skal have det hybridnet, og om vi skal have et integreret bredbåndnet, det må ikke, kan ikke først og fremmest være en industripolitisk, men derimod en kulturpolitisk diskussion.

Fru Ritt Bjerregaard ved jo godt, at ligesom fru Ritt Bjerregaard står her og siger: »Nu må vi skynde os, for i det store udland konkurrerer de med os«, er der i udlandet